

Astăzi, Luni, 6 Mai, 2024

(†) Sfintele Paști

Psalmul 18

⁴ În tot pământul a ieșit vestirea¹ lor și la marginile lumii² cuvintele lor. În soare Și-a pus locașul Său;

¹„Vestirea” e un echivalent aproximativ al cuvântului **fthóngos**, care înseamnă „zgomot”, „sunet”, dar un altfel de sunet decât acela al glasului omenesc (**foné**). Dacă asiro-babilonienii numeau firmamentul „cartea tăcută a cerurilor”, psalmistul îl socotește drept o carte ce ni se deschide și al cărei foșnet anunță „cuvintele” din stihul următor.

²„Lume” (**oikouméne**) nu înseamnă aici universul (**kósmos**), ci totalitatea oamenilor, a ființelor raționale care pot să știe, să înțeleagă și să cunoască.

Psalmul 18

¹ Cerurile povestesc³ mărirea lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria⁴!

³Verbul **diegéomai** înseamnă „a expune în amănunt”, „a povesti”, „a descrie”. Așadar, cerurile (prin care se înțelege întregul univers, văzut și nevăzut) nu se mărginesc să dea o mărturie globală, generală, asupra Creatorului lor, ci au capacitatea de a și demonstra, pe măsură ce omul le descoperă, puterea și mărirea Acestuia. Biblia lui Șerban (1688) traduce cu „povestesc”, în concordanță cu Textul Ebraic.

⁴Tăria = firmamentul; cerul înstelat. Vezi Fc 1, 6-8.

Faptele Apostolilor 1

12 Atunci ei s'au întors la Ierusalim de la Muntele ce se cheamă al Măslinilor, care era aproape de Ierusalim, cale de o sâmbătă⁵.

13 Și când au intrat, s'au suit în încăperea de sus, unde se adunau de obicei Petru și Ioan, Iacob și Andrei, Filip și Toma, Bartolomeu și Matei, Iacob al lui Alfeu și Simon Zelotul și Iuda al lui Iacob.

14 Toți aceștia într'un cuget stăruiau în rugăciune, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Iisus, și cu frații Lui.

15 Și'n zilele acelea, sculându-se Petru în mijlocul fraților (iar numărul lor era ca la o sută douăzeci), a zis:

16 „Bărbați frați, trebuia să se plinească Scriptura aceasta pe care Duhul Sfânt, prin gura lui David, mai dinainte a spus-o despre Iuda, care s'a făcut călăuză celor ce L-au prins pe Iisus.

17 Că numărul era cu noi și luase sorțul acestei slujiri.
[...]

21 Deci trebuie ca din acești bărbați care s'au adunat cu noi în timpul cât Domnul Iisus a fost

⁵Cale de o sâmbătă: distanța pe care Evreii aveau voie s'o parcurgă în zi de Sabat; ceva mai puțin de un kilometru.

cu noi

22 – începând de la botezul lui Ioan până în ziua în care S'a înălțat de la noi –, unul din ei să fie împreună cu noi martor al învierii Lui”.

23 Și au pus înainte pe doi: pe Iosif, numit Barsaba, zis și Iustus, și pe Matia.

24 Și, rugându-se, au zis: „Tu, Doamne, Care cunoști inimile tuturor, arată pe care din aceștia doi l-ai ales

25 să ia locul acestei slujiri și al apostoliei din care a căzut Iuda, ca să meargă în locul lui”.

26 Și au tras la sorți; și sorțul a căzut pe Matia; și el s'a rânduit împreună cu cei unsprezece apostoli.

Ioan 1

18 Pe Dumnezeu nimeni niciodată nu L-a văzut; Fiul Cel Unul-Născut, Care este în sânul Tatălui, El L-a făcut cunoscut”.

19 Și aceasta este mărturia lui Ioan când Iudeii din Ierusalim au trimis la el preoți și leviți să-l întrebe: „Tu cine ești?”

20 Și el a mărturisit și n'a tăgăduit; și a mărturisit: „Nu eu sunt Hristosul”.

21 Și ei l-au întrebat: „Dar cine ești? Ești Ilie?” Zis-a el: „Nu

sunt”. „Ești Profetul?” Și a răspuns: „Nu”.

22 Deci i-au zis: „Cine ești?, ca să dăm răspuns celor ce ne-au trimis; ce spui tu despre tine însuși?”

23 El a zis: „Eu sunt **glasul celui ce strigă în pustie: Îndreptați calea Domnului!**, precum a spus profetul Isaia”.

24 Și trimișii erau dintre farisei.

25 Și l-au întrebat și i-au zis: „Dacă nu ești tu Hristosul, nici Ilie, nici Profetul, atunci de ce botezi?”

26 Ioan le-a răspuns, zicând: „Eu botez cu apă; dar în mijlocul vostru Se află Acela pe Care voi nu-L știți,

27 Cel ce vine după mine, Carele înaintea mea S’a plinit și Căruia eu nu sunt vrednic să-I dezleg cureaua încălțămintei”.

28 Acestea se petreceau în Betania⁶, dincolo de Iordan, unde boteza Ioan.⁷

Tâlcuire

Binevestind întruparea Domnului, îngerul spune: „Bucură-te, Ceea ce ești plină de har!”, și vestind păstorilor Nașterea lui Hristos Mântuitorul, grăiește de asemenea: „Iată, binevestesc vouă bucurie mare”; însă vestind femeilor învierea Domnului, el nu spune decât: „Nu este aici, a înviat!”. Nu mai adaugă: „bucurați-vă!”, căci bucuria umple inima de la sine îndată ce vine încredințarea că Domnul a înviat cu adevărat. Atunci, încredințarea aceasta era simțită: îngerul a pregătit-o, iar Domnul, prin arătarea Sa, a săvârșit-o. Și necheltuită a fost bucuria tuturor! La noi, acum, biserica, locuințele și piețele – totul este înveșmântat în strai de bucurie și toți se lasă prinși de șuvoiul bucuriei de obște. Tu însă silește-ți puțin gândul să se rupă de cele din afară și, adunându-te în inimă, trezește acolo adevărul învierii, în toată lărgimea, adâncimea și înălțimea sa, ca să nu te arăți bucurându-te numai pe dinafară, ci și în tine însuși să porți duhul bucuriei care țâșnește dinlăuntru ca un izvor de apă luminoasă ce saltă

⁶A nu se confunda cu Betania din apropierea Ierusalimului.

⁷*Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

din adâncurile pământului.⁸

⁸Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an.*